

ת"פ 13219/06/23 - קרן שלום נגד מיכל חווה צוקרמן

בית משפט השלום בהרצליה

תפ"מ 13219-06-23 צוקרמן נ' שלום
תיק חיצוני:

מספר בקשה: 5

בפני כבוד השופט צחי אלמוג
המבקשת - הנתבעת
קרן שלום
נגד
המשיבה - התובעת
מיכל חווה צוקרמן
החלטה

1. לאחר עיון בבקשת הנתבעת לביטול פסק הדין ובתגובת התובעת, מצאתי כי דין הבקשה להדחות.

מסירת כתב התביעה

2. פסק הדין ניתן על יסוד תצהיר מוסר כי המסירה בוצעה בהדבקה ביום 11.6.23 (לאחר ביקור שלישי). כן הגישה התובעת תצלום של המסירה עצמה ובו רואים כי מעטפת המסירה תחובה היטב במרווח שבין הדלת לבין המשקוף של הדירה בה מתגוררת הנתבעת (דירת אימה של התובעת).

3. אמנם, כאשר מדובר במסירה בהדבקה יש לבית המשפט שיקול דעת שלא לראות במסירה כזו משום המצאה לנתבע, אולם בנסיבות מקרה זה אני סבור כי מדובר בהמצאה כהלכה מהנימוקים שלהלן.

4. הנתבעת אמנם טענה בבקשת הביטול כי לא עורך הדין של התובעת ולא המוסר לא התקשרו אליה או תיאמו איתה את המסירה. ראשית, אין חובה לתאם את המסירה; שנית, להבדיל מהטענה כי לא תיאמו איתה, הרי שהיא לא טענה כי לא קיבלה פיזית את כתב התביעה שהונח בתוך מעטפה והוצמד כאמור לדלת מקום מגוריה. הנתבעת לא התייחסה למועדים הנקובים בתצהיר המוסר ולא לתמונות שצורפו לו המתעדות את ההמצאה.

5. הנתבעת הגישה ביום 4.7.23 "עדכון על קבלת כתב התביעה" ובקשה להעברת התיק לבית משפט השלום בתל אביב. לטענתה ידעה על התביעה רק לאחר שביקרה במזכירות בית המשפט בתל אביב (יום לפני הגשת הודעת העדכון) וזאת משום שלטענתה זכרה שאחת מנכדותיה של אם התובעת אמרה לה שהם רוצים לתבוע אותה והיא הלכה לבדוק זאת. מדובר בטענה דחוקה. הסמיכות בין המסירה בהדבקה לבין הגשת ההודעה מיום 4.7.23 והעובדה כי הודעה זו הוגשה רק לאחר ביצוע המסירה מחזקת את המסקנה כי כתב התביעה הומצא לנתבעת כדין במועד הנקוב בתצהיר המוסר. לפיכך אין מקום לביטול מחובת הצדק.

סיכויי ההגנה

6. החזקתה של הנתבעת בדירה היתה בהתאם להסכם העסקה וטיפול בין הנתבע לבין אימה הקשישה של התובעת וכל עוד האם שוהה בבית.
7. בכל האמור לטענותיה הרבות של הנתבעת בעניין תנאי ההעסקה הרי שאין הם מעניינה של תביעה זו העוסקת בפינוי מושכר ותו לא. ככל שיש לנתבעת טענות בעניינים אלו עליה לפנות בהליך המתאים ואין לכרוך אותם בהליך הנוכחי.
8. החשוב לענייננו הוא שבהסכם בין הצדדים נקבעו תנאי פינוי הדירה, המובאים כלשונם:
9. לטענת הנתבעת ההסכם שצורף לכתב התביעה הוא זיוף; אך מסתבר כי גם בהסכם אותו צירפה לבקשתה מופיע אותו התנאי:
10. לפיכך, לפי כל אחת מהגרסאות של ההסכם, הרי שאם אימה של התובעת (הגב' גוטסמן) עוזבת את הדירה, ותהא הסיבה אשר תהא, על הנתבעת לפנות את הדירה תוך זמן סביר אך לא יותר משני חודשים.
11. מאחר ואין חולק כי אימה של התובעת עזבה את הדירה למוסד טיפולי ביום 15.3.23 כמפורט בכתב התביעה ומאחר והתכלית שלשמה נשכרו שירותי הנתבעת כבר לא מתקיימת, הרי שכבר במועד הגשת כתב התביעה לא היה עוד לנתבעת כל זכות להוסיף ולשהות בדירה או להחזיק בה ללא רשות ו/או הסדרה חוזית כלשהי; קל וחומר ללא תשלום דמי שכירות או תמורה. לפיכך, המסקנה היא כי טענות הנתבעת אינן מהוות טענות הגנה כנגד סעד הפינוי, ועל כן, אין מקום ותועלת בביטול פסק הדין.
12. לאור האמור, הבקשה נדחית.
13. עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטל.
14. אני מחייב את הנתבעת בהוצאות הבקשה בסך ₪ 2,500 אשר יחולטו מהערובה המופקדת בתיק ויועברו לב"כ התובעת. היתרה תושב לנתבעת.

ניתנה היום, י"ח אלול תשפ"ג, 04 ספטמבר 2023, בהעדר הצדדים.

